

Kính thưa Ngài Umeda Kunio, Đại sứ đặc mệnh toàn quyền Nhật Bản tại Việt Nam

Thưa toàn thể các quý vị đại biểu, các quý vị khách quý và những người bạn yêu quý của tôi.

Tôi vô cùng phấn khởi và vinh dự được đón nhận bằng khen của Bộ trưởng Ngoại giao Nhật Bản ngày hôm nay. Tôi xin được gửi lời cảm ơn sâu sắc tới Ngài Umeda Kunio, Đại sứ đặc mệnh toàn quyền Nhật Bản tại Việt Nam và các quý vị của Đại sứ quán đã giúp tôi có được vinh dự này.

Chỉ còn 3 ngày nữa là tròn 25 năm tôi sinh sống ở Việt Nam. Tôi đến Việt Nam khi ở độ tuổi 40, và được người Việt Nam gọi là “Chị Hà Nội”, vậy mà chỉ hai tuần nữa thôi là tôi tròn tuổi 70, không còn được gọi là “chị” nữa mà sẽ trở thành “Bà Hà Nội”.

Trong 25 năm qua, tôi đã giảng dạy tiếng Nhật 16 năm và công tác tại Đài tiếng nói Việt Nam VOV hiện nay được 9 năm. Nhớ lại thời điểm 25 năm về trước, khi đó trong lớp học tiếng Nhật của tôi có một học sinh là “con trai của cựu binh Nhật Bản”. Tôi đã hỏi người học sinh ở độ tuổi trung niên đó là tại sao anh lại học tiếng Nhật? và người học sinh cùng lứa tuổi với tôi đó đã trả lời rằng “vì khi gặp cha mà không nói được tiếng Nhật thì không biết phải làm sao”. Đó là một cuộc gặp gỡ định mệnh.

Sự tồn tại của người con trai của cựu binh Nhật Bản đó đã thôi thúc tôi phải làm cái gì đó. Tuy nhiên, bức tường lịch sử thì quá dày, và những năm tháng dài ấy cứ thế trôi đi.

Đến mùa xuân năm nay, tôi thật sự cảm động vì chính nhờ có Đại sứ Umeda Kunio mà nhiều người Nhật Bản trong đó có Nhà vua và Hoàng hậu Nhật Bản đã biết đến sự tồn tại của con cháu các cựu binh Nhật Bản tại Việt Nam.

Và ngày hôm nay, tôi có mặt tại đây để đón nhận bằng khen của Bộ trưởng Ngoại giao Nhật Bản. Tôi mong được cùng với những người bạn yêu quý chia sẻ niềm vinh dự to lớn này. Và chủ đề về gia đình cựu binh Nhật Bản sẽ không bao giờ kết thúc cùng với sự hiện diện của thế hệ con, cháu, chắt của các cựu binh Nhật Bản.

Tôi sẽ mang theo khoảng thời gian này trong suốt sự nghiệp của mình về sau.

Xin trân trọng cảm ơn các quý vị.